

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 262. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234037552/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

havde kun sagte listet sin Arm ind under Idas og de støttede Skulder mod Skulder.

Inde paa Verandaen hørte man Jørgensens Gyngestol, der gik op og ned. Rolf, Hunden, listede sig ned ad Trinnene og lagde sig ved Olivias Fødder.

— Saa bli'er jeg vel Sygeplejerske, sagde Ida.

— Men hvorfor, Ida? Du behøver det jo ikke.

Ida saå ud over det mørknende Sund og hendes Stemme lød meget sagte:

— Det er vel — — det eneste, jeg kan.

Olivia svarede ikke og de sad tavse lidt.

— Og saa gør jeg da Nytte for no'en . . .

Ida tænkte pludselig paa Sofie og hun sagde, stadig med den samme Stemme:

— Nu gifter Sofie sig.

— Med Christian? spurgte Olivia pludselig højt.

— Nej, med Hansen fra Gasværket.

— Aa, Herre Jesus, sagde Olivia: skal hun nu ha'e ham at strides med.

— Ja, sagde Ida og smilede halvt: hun kan vist ikke leve foruden.

De tav igen og de hørte kun Hundens dybe Aande, mens den laa ved deres Fødder:

— Hvor Rolf er stille.

— Ja.

De hviskede begge. I den skumrende Have bevægede der sig ikke et Blad.

— Det er, som alting vidste, at Du skulde rejse.

De rørte sig ikke. Men Olivia følte et Par Taarer, som i Mørket faldt ned paa hendes Haand.

— Lad os gaa op til Børnene, sagde Ida.

De stod endnu et Øjeblik og saå ud over den hvilende Have. Saa gik de ind.

Ida løb i Forvejen ind i sit eget Værelse; saa listede de sig ind til de sovende Børn. Lampen brændte mat under Loftet og Pigen sad og strikkede i en Krog.

— Hvor de er kære, sagde Olivia.